

JOZUA 10:1-15

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus!

Wanneer er één bijbelhoofdstuk is dat in de loop der tijden de aandacht heeft getrokken van gelovigen en ongelovigen, dan is dat wel Jozua 10 geweest. Ook van ongelovigen! Omdat in Jozua 10 immers de woorden voorkwamen, waarmee Jozua zon en maan heeft toegesproken: "Zon sta stil te Gibeon, en gij maan, in het dal van Ajalon!" En omdat in Jozua 10 stond dat zon en maan dat toen ook inderdaad gedaàn hebben! De zon stónd stil, en de maan blééf staan! Dàt kon onmogelijk waar gebeurd zijn! Honend is erover gesproken!

Ik zou niet graag willen beweren dat ik alle vragen aangaande Jozua 10 beantwoorden kan. Maar één goede raad durf ik toch best te geven: houd bij uw bijbellezen altijd goed de dàtum van het betreffende Schriftgedeelte in het oog! Dat betekent hier, dat God in Jozua's dagen begónnen is Zijn aloude belofte aan Abraham te vervullen. Namelijk deze: "aan uw zaad -uw kinderen- zal ik dit land geven!". Dàt had God beloofd! Nu, eerder zullen hemel en aarde ten onder gaan, dan dat er een letter ten onder gaat van wat God heeft beloofd! U kent de uitdrukking onder de mensen wel: "hemel en aarde voor iets bewegen". Kijk, dat heeft God nu gedaan om Zijn eens-gegeven woord aan Abraham na te komen. In Jozua's tijd: hemel en aarde bewegen! De Kanaänieten eruit, en Israël erin! Dàt wilde God! Dat wist Jozua, en dat heeft Jozua geloofd! Daarop heeft Jozua vertrouwd! Kon God toen die man beschamen?

Dit eerst even over de tijd, waarin de geschiedenis waar we 't vandaag over hebben, zich heeft afgespeeld. Overigens is dit nog maar een opmerking in 't algemeen, want die zou men ook bij élk hoofdstuk van het boek Jozua kunnen plaatsen, ja, boven het hele boek!

Maar nu iets naders over de dàtum van dit hoofdstuk, in dat boek! Waar ligt de Bijbel nu eigenlijk voor ons open? Bij Jozua 10, jawel! Maar... wat is daaraan voorafgegaan? De geschiedenis van de Gibeonieten! Van die gewiekste bedriegers, weet u nog wel? Nee, 't is waar: eerlijk is anders, maar die Gibeonieten hebben één ding geloofd: "ook wíj zijn Kanaänieten, en daarom staan ook wíj ten dode opgeschreven, evengoed als de inwoners van Jericho en Ai! Want die God van Israël met Zijn wonderen in Egypte en overal: niemand is tegen Hém bestand!"

Afijn, toen hebben die Gibeonieten gedacht: "liever een levende hond dan een dode leeuw!" En zij hebben het voor elkaar gekregen dat Jozua en de oudsten van Israël met hen een verbond sloten. Let wel!, let goed op!: een verbond onder aanroeping van de Naam des HEREN; van Jahweh, de God van Israël! Die mensen zijn toen weggekropen onder het schild van de Naam -u weet: dat is het woord, de kracht, de roem, de faam- van Jahweh! En wat zijn ze dààronder veilig bewaard gebleven! Meteen al toen hun bedrog uitkwam! Er waren er onder de Israëlieten die vonden: dà's geen manier! Maar Jozua zei: "Inderdaad, 't is geen manier, en daarom zullen ze wel als houthakkers en waterputters bij de tabernakel moeten dienen, maar van hun leven blijf je af! Want die mensen staan onder bescherming van de Naam van Jahweh; van de eed, gezworen onder aanroeping van de HERE, van Jahweh!"

U herinnert zich de geschiedenis nu wel? Tot zover eigenlijk al merkwaardig genoeg! Die Gibeonieten zijn evenals Rachab, dan toch maar -hoewel ras echte Kanaänieten en dus vervlóékelingen!- aan dood en ondergang ontkomen! Hoewel ze er voor opgeschreven stonden!

Ja! Twee staaltjes van Gods soevereiniteit, Gods vrijmacht om uitzonderingen, genàdige uitzonderingen te maken! Om zelfs van Zijn plan te veranderen! Zó is nu de HERE! Dàt mag nu de HERE! Heel gewoon veranderen, en uitzonderingen maken! En wàt voor uitzonderingen! Van Rachab zeggen: "Die red Ik, en daar maak Ik een stammoeder voor Jezus Christus, Mijn eigen Zoon van!" En de Gibeonieten... ja, die zijn er de aanleiding toe geweest dat God hemel en aarde bewogen heeft, zoals onze tekst dat dan gaat vertellen. Ik zeg: de aanleiding; de oorzaak natuurlijk niet! Dat was... -ik zei het al- ...dat was Gods gegeven woord aan Abraham. Paulus heeft dat al genoemd -Galaten 3-: hét evangelie. Ja, en dat evangelie, dat moet tot zijn volledige vervulling komen, dat is achter àlles de

oorzaak, tot het einde der eeuwen toe; het evangelie werkt dóór! Die knop moet uitbarsten, en volledig vrucht dragen!

Maar nu... de aanleiding voor de geschiedenis van vandaag. Natuurlijk zijn er ook andere Kanaänieten geweest bij wie de angst om het hart is geslagen toen ze hoorden wat de Israëlieten met de inwoners van Jericho en Ai hadden gedaan: alles over de kling gejaagd! Die hebben natuurlijk ook begrepen dat ze daar wat aan moesten doen! En dat vooral, toen hun ter ore kwam dat de Gibeonieten erin waren geslaagd een verbond met de Israëlieten te sluiten. Natuurlijk is dat in de ogen van de andere Kanaänieten ronduit verraad geweest! "Die lelijke overlopers!" En dus heeft zich een hele liga gevormd om die verraderlijke Gibeonieten eens even voor hun ontrouw te straffen! Die liga -van 5 koningen- stond onder leiding van de koning van Jeruzalem. (Dit is de eerste keer dat het woord "Jeruzalem" in de Bijbel voorkomt). Als u nu bedenkt dat Gibeon maar 9 kilometer ten noorden van Jeruzalem lag, dan begrijpt u het een en ander; ook het vervolg.

Toen Gibeon zich door de legers van die 5 koningen opeens omringd en aangevallen zag, toen riep het de hulp van Israël in. Ja, dat konden ze nu doen: een beroep doen op het immers gesloten verbond! Ze zagen nog kans, door de omsingeling heen, een boodschapper naar Jozua te sturen met de smeekbede: "Ach, trek uw hand niet van uw knechten af!" Welnu, het strekt Jozua en alle Israëlieten van die dagen tot eer dat zij hun splinternieuwe bondgenoot, de stad Gibeon, niet in de steek hebben gelaten, maar aanstonds te hulp zijn gesnel. Zó hoort het! Vriendschap moet bewezen worden! Trouw moet blijken! Vergelijk die houding van Jozua maar eens met de houding die koning Saul later tegenover de Gibeonieten heeft aangenomen! Die heeft ze bijna uitgeroeid! En wat heeft God dàt toen kwalijk genomen! Hij heeft het gestraft met 3 jaar hongersnood ten tijde van Zijn geliefde David! Geen wonder! Zijn Nààm was ermee gemoeid, Zijn Nààm! Maar God heeft het gedrag van Jozua goedgekeurd. En bovendien, omdat het nu voor de eerste keer zou zijn dat Jozua met de Kanaänieten te vélde in strijd verwickeld zou raken..., in een véldslag! -voordien was het alleen maar tegen steden gegaan!- maar nu in een véldslag!, dààrom heeft God Jozua nog eens extra moed ingesproken: "Vrees niet voor hen, want Ik geef hen in uw macht! Niemand van hen zal voor u standhouden!" Of Jozua dus ook op de goede weg was tegenover die pas in Israël ingelijfde heidenen. Óf God dus ook achter hem stond! "'t Is nu eenmaal gebeurd, en nu... wóórd houden!" U ziet om welke redenen. O zeker, ten eerste omdat God zijn gelovige volk Israël en Zijn trouwe knecht Jozua niet in de steek kon laten vanwege Zijn belofte aan Abraham, waarop die mensen zich verlieten; Abraham, 't verbond met Abraham. 'k Zei het al, dat dàt de achtergrond, dat dàt de óndergrond is van het hele boek Jozua, maar... daar kwam in dit geval bij wat ik zou willen noemen: Gods tere éérgevoel tegenover de Gibeonieten! Stel je voor dat die mensen toen én door Israël, én door de God van Israël in de steek gelaten waren...! Wat zou dàt een schande betekend hebben voor Gods Naam! Wat zou dàt een blaam geworpen hebben op Gods Naam tegenover de àndere heidenen!

Ziet u nu de situatie waarin Jozua verkeerde, waarin Israël verkeerde? Jawel, maar ook: de situatie waarin Góð verkeerde?! Dat geloof ik toch zo te mogen stellen, vindt u ook niet? Waarin Góð verkeerde: Zijn situatie! Bent ú zuinig op uw naam? Ja? Nou, da's verstandig! U hebt er groot gelijk aan. Maar God is het ook! En dat zullen we nu eens zien!

't Is waar, Jozua is ook alvast begonnen te doen wat hij kon. Godsvertrouwen sluit eigen aanpakken niet uit! Het was van Gilgal... -nu eens bedoeld van Gilgal midden in Palestina, bij Sichem- ...het was van dat Gilgal tot Gibeon een uur of zeven, acht gaans. Die afstand heeft Jozua met zijn troepen maar vast 's nachts afgelegd; 's nachts! Zó, dat hij de belegeraars rondom Gibeon, in de morgenschemering al, van achteren onverwachts op het lijf viel. Dàt deed Jozua. Maar wat Góð toen deed, dat spande de kroon! En dat wordt hier nu op verschillende manieren uitgedrukt. Nu gaan we eens goed lezen!

Ten eerste staat er in vers 10, dat de HERE de vijanden in verwarring bracht; dat hebt u tenminste zien staan in uw Bijbel met de nieuwe vertaling. Maar de Statenvertaling had het beter. Die zei dat de HERE ze verschríkte! Professor Holwerda vertaalde: de HERE bracht ze in paniek! Dà's het beste: paníék! En dat is alleen nog maar inleiding, opschrift! Moet u goed luisteren hoe de HERE dat gedaan heeft! Hij heeft die mensen dus "in paniek" gebracht. In het Hebreeuws wordt daarvoor een woord

gebezigd dat in de Schrift vaak juist dan voorkomt, wanneer er sprake van is dat God de vijanden in paniek bracht... door het inzetten van natúúrkrachten! Dit over vers 10; ik moet het wat kort maken. God bracht ze door een natúúrgebeuren in paniek! Dat zegt vers 10 al. Opschrift, inleiding. En waaruit dat nu in ons geval bestaan heeft, dat vernemen we vervolgens in vers 11, wanneer we lezen dat de HERE uit de hemel grote stenen op de vijanden wierp. Daarbij wordt dan in het Hebreeuws een woord gebezigd dat men in het Nederlands pleegt te vertalen met het woord "hagel". Alleen... wij denken bij dat woord "hagel" aan hollandse hagel; aan bevroren waterdruppels. Maar in de Schrift kan het Hebreeuwse woord voor "hagel" de aanduiding zijn voor een hagel van vúúr! Het betreffende woord komt 14 maal voor in Exodus 9. In die geschiedenis -weet u wel- over de 7e plaag, die klaarblijkelijk ook uit een hagel van vúúr bestaan heeft.

En zo zou er meer te noemen zijn -'k moet me bekorten- op grond waarvan geconcludeerd kan worden dat we in Jozua 10 moeten denken aan een hagel van meteorostenen! En... zou dat natuurverschijnsel van de meteorietenregen nu geen verband gehouden kunnen hebben met wat we verder lezen, namelijk in vers 12 en 13? Wat staat dààr nu eigenlijk?

De auteur van het boek Jozua deelt ons mee wat er in zijn dagen al geschreven stond in "het boek des oprechten". Daar citeert de man uit; daar doet hij een aanhaling uit. De man heeft blijkbaar de beschikking gehad over een boek... -en nu hoeft u niet aan een turf te denken; een kleitabletje wordt ook al een boek genoemd!- ...de man heeft dus de beschikking gehad over een bundel verhalen en liederen. In de geschiedenis van Davids klaagzang over Saul en Jonathan wordt die bundel, dit boek, ook genoemd: "het boek des oprechten". Door een aanhaling te doen uit die bundel deelt de auteur van Jozua 10 ons mee wat er gebeurd is in de slag om Gibeon. Dat de HERE toen door Jozua is aangeroepen, en dat de HERE toen naar Jozua geluisterd heeft. Dat Jozua zich toen van de verhoring van zijn gebed zó verzekerd heeft gevoeld, dat hij aan de zon die hij zag staan boven Gibeon, de belegerde stad, en de maan die hij zag staan boven het dal van Ajalon, bevel gegeven heeft om haar gang, die ze voor ons oog dagelijks aan het hemelgewelf maken, te vertragen. Gevolg van Jozua's bevel is geweest dat de zon toen ongeveer een dag later is ondergegaan dan anders. Waarvan weer het gevolg is geweest dat Israël aan zijn vijanden een vernietigende slag heeft kunnen toebrengen.

Ziedaar wat er is gebeurd. Kort gezegd: er is een dag verdubbeld. Dàt is waarlijk iets unieks geweest! Dat staat er dan ook bij. Maar overigens: dat God om der wille van Zijn volk, Abrahams kinderen, in de beweging van zon, maan en sterren ingegrepen heeft, daarvan lezen we ook elders wel in de heilige Schrift. Leest u het lied van Debora eens: Richteren 5! Leest u ook eens wat er gebeurd is tijdens de 10 plagen over Egypte! De doortocht door de Schelfzee: daar moet een orkaan aan te pas gekomen zijn! Bij de afkondiging van de 10 woorden op Horeb: iets dergelijks! Bij de opstand van Korach, Datan en Abiram, die door de geopende aarde verzwolgen werden! Bij de tocht door de Jordaan: een aardverschuiving? En bij het neervallen van de muren van Jericho: een aardbeving? En nu hier: een meteorietenregen, vermoedelijk verband houdende met een gebeurtenis aan het firmament; in de wereld van planeten, kometen en sterren, die tevens een vertraging van de wenteling van de aarde om haar as veroorzaakt heeft!

Opmerkelijke dingen! Maar trouwe bijbellezers herinneren zich over zulke wonderen van God toch wel vaker in de Schrift te hebben gelezen. Ik noemde al voorbeelden uit het voorafgaande, maar denk nu eens aan de tijd van 's Heren omwandeling op aarde! Toen was Gods eigen lieve Zoon in ons vlees hier op aarde. Hoe heeft God niet meteen de aandacht gevestigd op de geboorte van Zijn Zoon, daar in Bethleem? Op de dood van Zijn Zoon, en de opstanding van Zijn Zoon? Weer aardbevingen! En... denk dan nog eens aan wat ons te wachten staat bij de wederkomst van die Zoon! We lezen in Hebreeën 12 dit Godswoord: "Nog eenmaal zal Ik niet slechts de aarde, maar ook de hémel doen beven!"

Met dat wondergebeuren van Jozua 10 behoeft een christen die zijn Bijbel kent, echt geen extra moeite te hebben! Een eeuw of twee geleden wàs dat dan ook nog niet zo! In de dagen van beroemde sterrenkundigen als Newton en zijn tijdgenoot Halley; de ouderen onder ons hebben nog wel verhalen gehoord over de komeet van Halley. In díé dagen werd trouwens ook nog ernstig rekening gehouden

met berichten uit de wereld van de oude heidenen, die opvallende overeenkomst vertonen met Jozua 10. Chinezen met hun kronieken; Indianen: evenzo! Er is ernstig rekening mee gehouden! Maar die ernst is helaas verdwenen sinds de opkomst van het zogenaamde "evolutionisme", met zijn hóógst dubieuze vooronderstellingen. Alsof alles -ook het leven!- maar vanzelf tot stand gekomen zou zijn! En alsof alle processen -geologische, biologische, enzovoort- vroeger en nu steeds in hetzelfde tempo zouden zijn verlopen...! Alsof de aarde geen catastrofes zou hebben doorgemaakt, waarvan ze de duidelijke lidtekenen vertoont in de vorming van de gebergten! We zien vandaag echter de resultaten van het negeren van die toch óók bestaande gegevens: God en de Bijbel zijn niet meer nodig!

Maar wat zullen die mensen straks raar opkijken als dat woord van Hebréeën 12 uitkomt! "Nog eenmaal zal Ik niet slechts de aarde..." (dat gebeurt zo vaak! daar is haast regelmaat in!) "...maar nog eenmaal zal ik niet slechts de aarde, maar ook de hémel doen beven!" Dat zal gebeuren wanneer God Zijn eensgegeven woord aan Abraham ten vólle zal nakomen door de complete verhoging van Abrahams grootste Zoon: Jézus! Die moet nog komen! De Here Jezus is er ook nog niet! Men praat zo vaak over het koningschap van Jezus...! Ja, dat is Hem belóófd! Maar dat moet nog helemaal vervuld worden! Zoals u weet zijn de namen "Jezus" en "Jozua" eender. Jezus echter zal zijn: de gróte Jozua!

We hebben nu nog maar iets gezegd over de verhoring van het gebed van de kléine Jozua, als ik hem even zo noemen mag. Maar... wat heeft God díe man al een eer bewezen! Tot nogtoe heeft God nog nooit zó iemands stem verhoord! Gód... Die met aarde en hemel met spelend gemak omgaat! 't Is toch Zijn maaksel? Uniek! Zó kwam God Zijn volk, Zijn Jozua, te hulp. En... als we onze tekst nog eenmaal goed in zijn verband zien staan... -want die hoofdstukindeling moet u overboord zetten- ...dan zeggen we: zó kwam God toen tevens op voor Zijn Naam, Zijn heilige Naam; dat ontzagwekkende schild, waaronder die vrijmachtig gespaarde Gibeonieten hun toevlucht hadden genomen. Zijn Nààm...! Nee, die heidenen zijn met de God van Israël toen niet beschaamd uitgekomen! Ze waren nog maar pas bij die Baas, maar het is ze er ook naar vergaan! Veilig bewaard!

Welnu, en zo zal het nu met u en mij óók gaan, als wij ons nu ook maar houden aan het vaste, aan het eens gegeven woord van dezelfde God, die ons en onze kinderen ook -hoewel ook wij maar heidenen waren- heeft ingelijfd in het Israël van alle eeuwen, dat wij nu mogen kennen als de gemeente van Christus, Gods eigen Zoon! Als u nu maar goed onthouden wilt waar het vandaag specifiek over ging. Over de slag om Gibeon! Om Gibeon! Om Gibeon: destijds een stad vol vervloekte Kanaänieten; een stad vol heidenen! Maar... die heidenen hadden de toevlucht genomen onder het schild van de Naam en de kracht van de God van Israël. Van de enig-ware God; van de God en Vader -zo mogen wij nu weten- van onze Here Jezus Christus. Ze hadden de boodschap gestuurd: "ach! trek Uw hand niet van uw knechten af!" En jà...! onder het schild van zó'n God is elke smekeling veilig; al is het een Gibeoniet, en al is het een Israëliet die tollenaar was: een bondeling die zijn leven had vergooid. Al is het een hoer en een tollenaar in Jezus' dagen, in de dagen van die andere Jozua. Maar als zúlke mensen tegen hun hemelse Vader beginnen te roepen: "ach, trek uw hand niet van uw knechten af!", jà...! dàn gebeurt er wat hierboven! Dan maakt hun gebed bij God in Zijn hart heel wat aan de gang! Dan houdt Hij woord; dan noteert Hij, en dan zàl Hij om al die gebeden die bij Hém genoteerd staan, van de grondlegging der wereld af, nóg eenmaal hemel en aarde bewegen!

Want God houdt wóórd !!

AMEN.

lezen: Jozua 10:1-15	zingen:	psalm 74:10
		psalm 136:4
		psalm 78:1,2,19
		psalm 95:1,2

2 mei 1971.

